do pana Gauguina — amaranta

Od autora: Wiersz powstał z inspiracji malarstwem Paula Gauguina, a zwłaszcza jego najsłynniejszym obrazem pt."Skąd przychodzimy, kim jesteśmy, dokąd idziemy"

do pana Gauguina

_____

nie pytaj mnie skąd przybywamy

czas przeszły teraźniejszy przyszły
jest tym samym błyskiem w oku przeznaczenia

nie pytaj mnie kim jesteśmy

anioły i demony tworzą zwyczajność
uciekamy się pod opiekę
przeklinając swój los
chowamy się po kątach
przecząc realności śmierci

rzucając wyzwania bogom
my tacy mocarni
nosimy swą duszę na ramieniu

nie pytaj mnie dokąd idziemy

każda droga ma dwa kierunki
na końcu której odnaleźć mistrza
wszystkowiedzącej przestrzeni

spytaj mnie raczej jak ugotować rosół

i tak nie odpowiem
Panie Gauguin

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

amaranta, dodano 14.01.2019 20:49

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.